

Na kształcenie składają się dwa procesy:

- 1. proces nauczania – po stronie nauczyciela**
- 2. proces uczenia się – po stronie ucznia**

Modele nauczania i uczenia się:

Model podający – celem jest przekazywanie wiedzy w postaci faktów i zasad

Model nauczania pojęć – celem jest uczenie pojęć i logicznego myślenia

Model bezpośredni – uczenie wiedzy proceduralnej

Model poszukujący – uczenie rozwiązywania problemów

Model uczenia się we współpracy – uczenie pracy we współpracy

Klasyfikacja metod za Szlosek:

Metody podające (opis, pogadanka, wykład, opowiadanie, odczyt)

Metody eksponujące(pokaz połączony z przeżyciem, sztuka teatralna)

Metody programowe (z użyciem podręcznika, programów, z użyciem komputera, maszyny dydaktycznej)

Metody praktyczne (pokaz z objaśnieniem, ćwiczenia laboratoryjne, metoda projektów, metoda tekstu przewodniego)

Metody problemowe (wykład problemowy, konwersatoryjny, klasyczna metoda problemowa, metody aktywizujące)

Przypadków, sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne, dyskusja dydaktyczna : burza mózgów, seminarium

Metody aktywizujące – pomoce i wskazówki, dzięki którym uczeń poszerza swoją wiedzę, pogłębia swoje zainteresowania, rozwija nowe pomysły i nowe idee, komunikuje się z innymi, uczy się dyskutować o spierać na różne tematy

Stosowanie metod aktywizujących wiąże się ze zmianą całościową myślenia, która obejmuje:

Tok pracy dydaktycznej

Zakładane i osiągnane cele

Zadania i role osoby prowadzącej

Zjawiska dynamiki grupowej (grupa zupełnie inaczej pracuje)

Przestrzenną organizację miejsca pracy

Metody aktywizujące stymulują myślenie ucząc przez przeżywanie!

PODZIAŁ METOD:

1. Metody integracyjne – odprężają, relaksują, wprowadzają w dobry nastrój i życzliwą atmosferę, zapewniają bezpieczeństwo w grupie, gwarantują poczucie tożsamości, uczą efektywnej komunikacji: „pajęczynka”, „wrzucić strach do kapelusza”, „graffiti”, „krasnowół”, „kwiat grupowy”

2. Metody definiowania pojęć – celem jest nauka analizowania i definiowania pojęć, ale też negocjacji i przyjmowania różnego stanowiska: „burza mózgów”, „mapy pojęciowe”, „kula śniegowa”

3. Metody hierarchizacji – uczą klasyfikowania i porządkowania wiadomości w relacjach niższości i wyższości: „piramida priorytetów”, „diamentowe uszeregowanie”

4. Metody twórczego rozwiązywania problemów – uczą krytycznego i twórczego myślenia i łączenia wiedzy z doświadczeniem: „kolorowe kapelusze”, „rybi szkielet”, „dywanik pomysłów”, „6, 3, 5”

5. Metody pracy we współpracy – uczą współpracy i akceptacji indywidualnych różnic, pracy w grupie, razem z grupą: „zabawa na hasło”, „układanka”

6. Metody diagnostyczne – polegają na zbieraniu informacji o przebiegu i wynikach określonego stanu rzeczy: „metaplan”, „obcy przybysz”, „procedura U”

7. Metody dyskusyjne – uczą dyskusji, prezentowania własnego stanowiska: „debata za i przeciw”, „dyskusja panelowa”, „dyskusja punktowana”, „akwarium”

8. Metody rozwijające twórcze myślenie – uczą myślenia twórczego i odkrywania swoich predyspozycji, swoich zdolności: „słowo przypadkowe”, fabuła z kubka”

9. Metody grupowego podejmowania decyzji – preferują efektywne uczestnictwo w dyskusji o i uczą odpowiedzialności za swoje i grupowe decyzje oraz podejmowania decyzji na podstawie faktów: „drzewko dyskusyjne”, „pustynia”, „6 par butów”

10. Metody planowania – pozwalają uczniom planować rzeczywistość, fantazjować, marzyć i planować urzeczywistnianie swoich marzeń: „gwiazda pytań”, „planowanie przyszłości”

11. Gry dydaktyczne – uczą przestrzegania reguł, właściwej radości z wygranej i umiejętności przyjmowania przegranej: „magiczny kalkulator”, „dziwne powiedzonka”

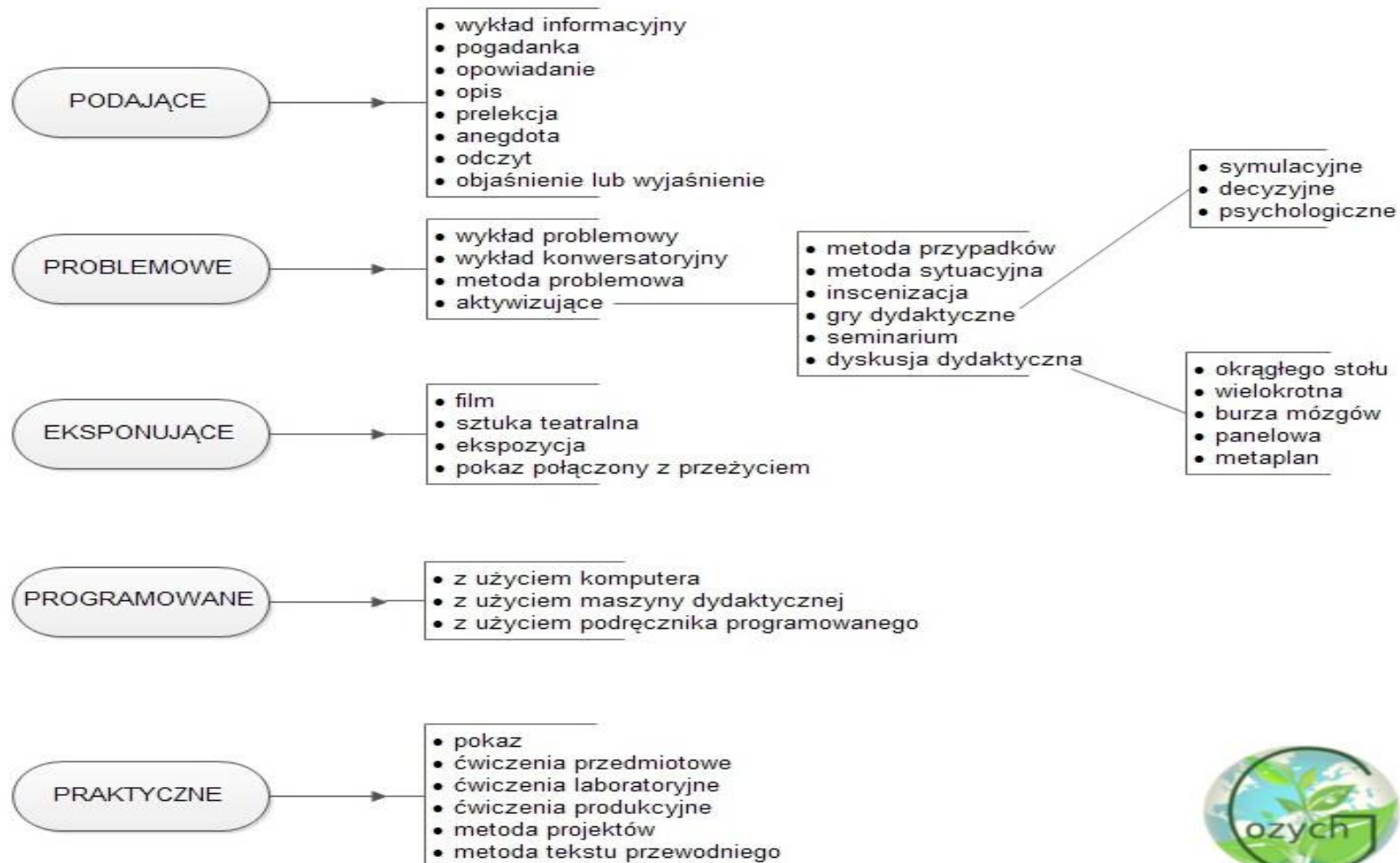
12. Metody przyspieszonego uczenia się – szybkie przyswajanie wiedzy: „techniki szybkiego czytania”, „haki pamięciowe”, „łańcuchowa metoda skojarzeń”

13. Metody ewaluacyjne – pozwalają dokonywać oceny siebie, innych, uczą przyjmowania krytyki: „termometr uczuć”, „smile”, „kosz i walizeczka”, „tarcza strzelecka”

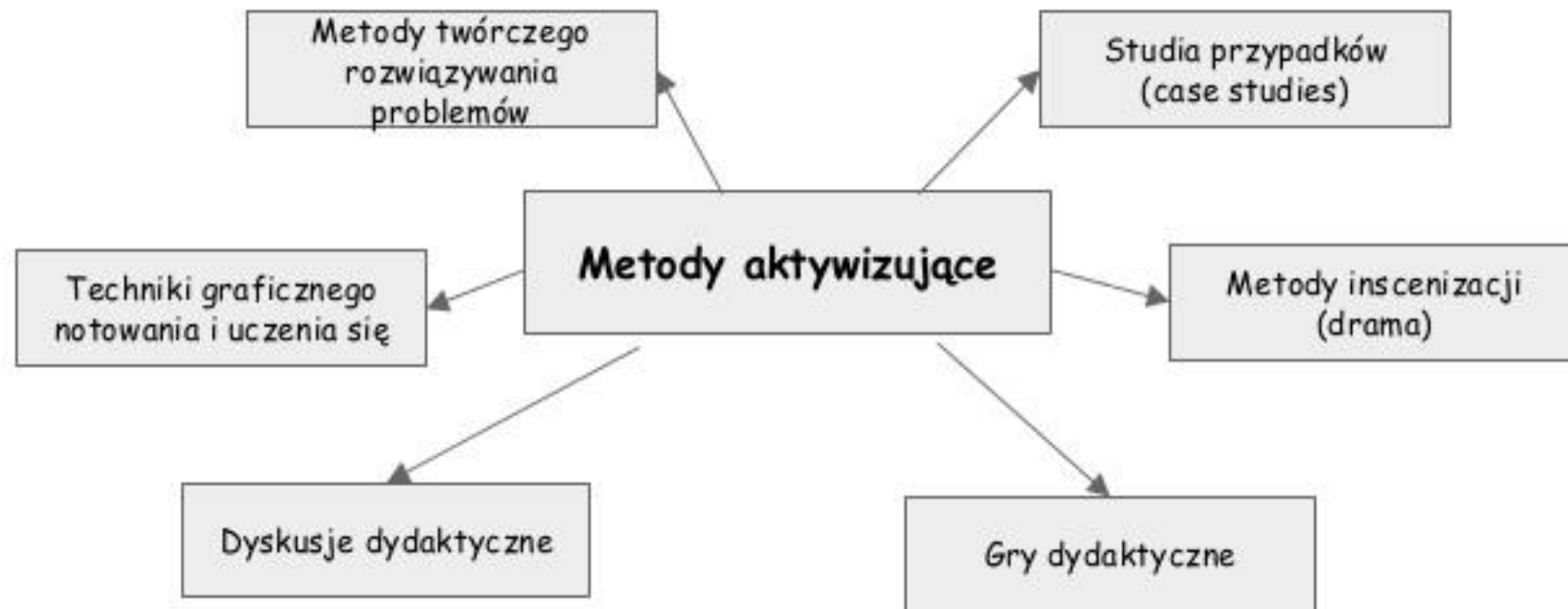
Aktywizacja: ogół poczynań nauczycieli i uczniów zapewniających uczniom odgrywanie czynnej roli w realizacji zadań, które dotyczą zarówno nauczyciela jak i wychowanka

Uwarunkowania aktywności: ciekawość, zainteresowanie, postawa dialogu, praktyczna użyteczność, związek teorii z praktyką, emocje, sytuacje problemowe, czynniki endogenne.

METODY

TECHNIKI KREATYWNE W AKTYWIZUJĄCEJ METODYCE EDUKACJI MEDIALNEJ

Metody aktywizujące:

- STUDIUM PRZYPADKU
- LISTA PYTAŃ
- INSCENIZACJA
- GRY DYDAKTYCZNE
 - SYTUACYJNE
 - DECYZYJNE
 - PSYCHOLOGICZNE
- SEMINARIUM
- DYSKUSJA DYDAKTYCZNA
 - ZWIĄZANA Z WYKŁADEM
 - OKRĄGŁEGO STOŁU
 - WIELOKROTNA
 - BURZA MÓZGÓW
 - PANELOWA
 - METAPLAN
-
-
-
-
-
-
- METODA PROJEKTU